

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Ιω. 7, 37-52 και 8, 12)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στους Παπαδάτες, στις 26/6/1983)

Πού πορευθώ από του Πνεύματός σου;

Πάνω από την Ωραία Πύλη, στο τέμπλο του ιερού, υπάρχει συνήθως ζωγραφισμένο ένα τρίγωνο και μέσα ένα μάτι. Και αναρωτιόμαστε τι συμβολίζουν. Η απάντηση είναι: Το τρίγωνο συμβολίζει την Αγία Τριάδα. Ένα είναι το τρίγωνο. Μία και η θεότητα. Τρεις γωνίες έχει. Τρία είναι τα πρόσωπα της θεότητας: Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Και το μάτι μάς θυμίζει: «Ο Θεός τα βλέπει όλα. Τα ακούει όλα. Τα παρακολουθεί όλα. Και τα πιο μικρά. Και τα πιο απόκρυφα».

Στην εποχή μας, καμιά πράξη δεν μπορεί να κρυφτεί ή να περάσει απαρατήρητη. Γιατί υπάρχουν κάποια ηλεκτρονικά μηχανηματάκια που χωρίς να το καταλάβεις, μπορούν να αποτυπώσουν κάποια πράξη σου μια για πάντα.

Η γνώση του Θεού, η μνήμη του Θεού, η δύναμη και η σοφία του Θεού είναι πολύ πιο μεγάλες από τη κάθε φωτογραφική μηχανή. Το μάτι του Θεού βλέπει τα πάντα. Έστω και αν ο άνθρωπος έχει κρυφτεί μέσα στα βάτα. Έστω και αν έχει κλειδωθεί μέσα σε ένα δωμάτιο που ο τοίχος του είναι ένα μέτρο παχύς καιτσιμεντένιος. Έστω και αν έχει σφάλσει όλες του τις πόρτες, όλα του τα παράθυρα και όλες τις κλειδωνιές, το μάτι του Θεού τον βλέπει και τον παρακολουθεί.

Λέγει ο προφήτης Δαυΐδ: «Πού πορευθώ από του Πνεύματός σου και από του προσώπου σου πού φύγω;» Πού να πάω να κρυφτώ από το βλέμμα σου; Ή μπορώ ποτέ να διανοηθώ ότι έχεις γυρίσει αλλού το πρόσωπό σου και δεν με κοιτάζεις;

Σήμερα που γιορτάζουμε τη φανέρωση της Αγίας Τριάδος, θα διαβάσουμε και κάποιες προσευχές με τις οποίες παρακαλούμε τον Κύριο να δώσει άνεση και αναψυχή στις ψυχές των κεκοιμημένων.

Θυμόμαστε δηλαδή την ημέρα εκείνη της δευτέρας Παρουσίας, που θα φανερωθεί η δόξα της Αγίας Τριάδος. Τότε που ο Θεός θα δείξει μία «ταινία» που θα έχει αποτυπώσει όλα τα έργα μας και θα την παρουσιάσει ενώπιον όλου

του κόσμου. Των αγίων, των αγγέλων, των φίλων, και των συγγενών. Και φυσικά ενώπιον των αγίων αποστόλων και της Υπεραγίας Δεσποίνης υμών Θεοτόκου.

Σκεφθήκαμε ποτέ τι σημαίνει αυτό; Όταν ένας άνθρωπος ακούσει να γίνεται λόγος για κάποια πράξη του για την οποία ντρέπεται που την έκανε, παθαίνει τέτοιο ψυχικό και σωματικό σοκ, που κινδυνεύει να σπάσει η καρδιά του. Για φανταστείτε, αδελφοί, τι περιμένει τον καθένα μας, την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας από την φανέρωση των πονηρών μας έργων ενώπιον όχι μόνον των αμαρτωλών, αλλά ενώπιον των φίλων και των αγίων.

Αστείρευτη η πηγή του πνεύματος

Η σημερινή εορτή μάς λέγει: Προσέξτε. Όποιος φαντάζεται ότι είναι στον κόσμο μοναχός του και ότι κάνοντας μερικά άσχημα πράγματα μπορεί να κρυφτεί, και να περάσει έτσι καλύτερα την επίγεια ζωή, ο άνθρωπος αυτός κοιμάται και βλέπει όνειρα. Την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας θα ξυπνήσει και θα καταλάβει ότι κοιμόταν -όπως λέμε- «μακαρίως». Και τότε θα πάθει το χειρότερο φιάσκο που είναι δυνατόν να φαντασθεί ποτέ άνθρωπος.

Ήταν ένας άθεος, που τον έλεγαν Ανατόλ Φρανς. Αυτός έγραψε ύβρεις εναντίον των χριστιανών και της Εκκλησίας, και βλαστήμιες εναντίον του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο άνθρωπος αυτός ξύπνησε πολύ αργά. Κατάλαβε την τραγικότητα της ζωής του και της πορείας του την ώρα που παρέδινε το πνεύμα του. Και αυτός, που σ' όλη του τη ζωή κορδωνόταν και έκανε τον καμπόσο σε όλους ανεξαιρέτως, και όπως νόμιζε και στο Χριστό, την ώρα που ξεψυχούσε, έγινε ένα ράκος. Άρχισε να τρέμει και να φωνάζει: «Μανούλα μου, μανούλα μου». Δηλαδή όπως φωνάζει ένα παιδάκι που τα έχει χάσει κυριολεκτικά και δεν ξέρει πού να καταφύγει. Αυτό παθαίνει κάθε άνθρωπος που απομακρύνεται από τον Θεό και αμαρτάνει, νομίζοντας πως θα μπορέσει να Του κρυφτεί.

Αλλά ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, το φως, ο σωτήρας και ο λυτρωτής του κόσμου, ήρθε για να μας φωτίσει, για να μας ξυπνήσει, για να μας σώσει. Με ποίο τρόπο; Ας θυμηθούμε τα αναγνώσματα του Εσπερινού.

Ο άγιος προφήτης Μωυσής, είχε πάρει τον λαό του Ισραήλ από την Αίγυπτο για να τον οδηγήσει στη γη της Επαγγελίας. Αλλά ο λαός αυτός ήταν δυσδιοίκητος και απείθαρχος. Έτσι ο Μωυσής κουράστηκε. Και τότε του είπε ο Θεός: «Διάλεξε εβδομήντα πρεσβυτέρους. Και κάλεσέ τους στην Εκκλησία. Εκεί θα πάρω από το Πνεύμα που έχεις εσύ, από το Άγιο Πνεύμα που σου

έδωσα, για να έχεις δύναμη να εκπληρώσεις αυτή την ιερή αποστολή και θα βάλω πάνω σε εκείνους. Και από κει και πέρα με το δικό σου Πνεύμα και με την δική σου δύναμη, θα ενεργούν και αυτοί και θα σε ανακουφίζουν».

Θα περίμενε κανείς ότι ο Μωυσής θα σκεπτόταν: «Γιατί να πάρεις από μένα και να λιγοστέψει; Καλύτερα άφησέ μου όλο το Πνεύμα και ενίσχυσέ με να κάνω την αποστολή που μου ανέθεσες μόνος μου». Αλλά ο Μωυσής δεν σκέφθηκε έτσι. Αλλά τι είπε; «Το Πνεύμα του Θεού είναι πηγή που δεν στερεύει ποτέ. Όσο θέλει ας πάρει ο Θεός από μένα. Το Πνεύμα που μου έδωσε και έχω, έρχεται σε μένα σαν να το παίρνω με μια σωλήνα συνδεδεμένη με την πηγή. Όσο και αν περνάει και φεύγει, τόσο πιο πολύ έρχεται καινούργιο και δροσερότερο». Και έτσι ο Μωυσής δέχθηκε με χαρά να πάρει ο Θεός από το Πνεύμα που είχε απάνω του και να δώσει σε άλλους.

Κάλεσε λοιπόν τους εβδομήντα πρεσβυτέρους, έβαλε τα χέρια του στα κεφάλια τους και μετεφέρθηκε Πνεύμα Άγιο από τον Μωυσή στους πρεσβυτέρους. Αλλά τι συνέβη; Δύο από αυτούς δεν σκέφτηκαν σωστά και είπαν:

«Μα τι λέει ο Μωυσής; Γίνονται αυτά πράγματα; Έτσι απλά μεταδίδεται το Άγιο Πνεύμα; Και στο κάτω-κάτω υπάρχει Άγιο Πνεύμα; Πού το είδαμε;». Και δεν πήγαν μαζί με τους άλλους στην Εκκλησία. Όμως την ώρα που μεταδόθηκε το Πνεύμα το Άγιο στους εξηνταοχτώ πρεσβυτέρους και άρχισαν να προφητεύουν, μετεδόθηκε και σε εκείνους τους δύο που έλλειπαν. Γιατί; Επειδή τους είχε εκλέξει ο Μωυσής. Και άρχισαν εκεί που ήταν να προφητεύουν.

Αμέσως κάποιος που κατάλαβε τι μυαλά έχουν, τρέχει στο Μωυσή και του λέει:

-Κύριε Μωυσή, τι είναι αυτά που γίνονται; Αυτοί που σε καταφρόνησαν, αυτοί τώρα πήραν Πνεύμα Άγιον και προφητεύουν.

Πετιέται ο πιστός διάκονος και διάδοχος του Μωυσή, ο Ιησούς του Ναυή, που ήταν δίπλα του, άγιος άνθρωπος, και του λέει:

-Κύριε Μωυσή, εμπόδισέ τους. Σταμάτα τους.

Και τότε ο προφήτης Μωυσής είπε:

-Γιατί να τους σταματήσω; Η ευχή μου και η προσευχή μου είναι να δώσει ο Θεός στον κόσμο τόσο Άγιο Πνεύμα, που να γίνουν όλοι ανεξαιρέτως προφήτες.

Αυτή την ευχή πρέπει να απευθύνει προς τον Θεό κάθε άνθρωπος που αγαπάει τον Θεό και θέλει τη σωτηρία του κόσμου.

Πηγή χαρισμάτων, πλούτος δόξης

Ας εξετάσουμε τι μας λέει η ιστορία αυτή.

Το Πνεύμα το Άγιο, είναι μία πηγή χαρισμάτων. Και από την πηγή αυτή που την έχει ο Χριστός, μεταδίδονται τα χαρίσματα στον κόσμο. Σε ποιούς πρώτα; Στους ιερείς και στους αγίους. Και από τα χέρια των ιερέων και από τα στόματα και από τις προσευχές των αγίων μεταδίδονται τα χαρίσματα του Θεού στον κόσμο. Πώς μεταδίδονται;

Πρώτα απ' όλα με τα άγια Μυστήρια. Έρχεται ο χριστιανός, λερωμένος από την αμαρτία, του διαβάζει ο ιερέας την συγχωρητική ευχή, του μεταδίδεται χάρις Θεού και τον καθαρίζει. Έρχεται με το σώμα του φθαρμένο από την αμαρτία και μεταλαμβάνει το πανάγιον σώμα και αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και καθαρίζεται και θεοποιείται. Και η Θεία Ευχαριστία είναι μία δωρεά του Θεού στον κόσμο δια των χειρών των ιερέων. Ραντίζει ο χριστιανός τον εαυτό του, το σπίτι του με Αγιασμό και καθαρίζονται. Και για να είναι φανερό ότι ο Αγιασμός καθαρίζει από την φθορά της αμαρτίας, δίνει ο Θεός χάρη στο αγιασμένο νερό να μην βρωμάει και να μην σαπίζει ποτέ. Για να βλέπει ο άνθρωπος που έχει μυαλό και καταλαβαίνει ότι ο Θεός είναι πηγή αφθαρσίας, αγιασμού, χάριτος, σωτηρίας.

Έχει ακόμη η Εκκλησία τα τάγματα των αγίων με τα θαύματα των οποίων καταπλουτίζει μέχρι σήμερα ολόκληρος ο κόσμος. Στις ημέρες μας ανέδειξε ο Θεός στον τόπο μας, το μεγαλύτερο φως του κόσμου τον άγιο Νεκτάριο, ο οποίος κοιμήθη το 1920 και σήμερα είναι γνωστός παντού γιατί του έδωσε ο Θεός την χάρη των θαυμάτων.

Σήμερα είναι η εορτή της εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο. Σήμερα έδωσε ο Θεός Άγιο Πνεύμα στους δώδεκα αποστόλους που ήταν μαζεμένοι στο Υπερώο της Ιερουσαλήμ. Και τους έκανε ιερείς και αρχιερείς της Εκκλησίας. Από τότε παίρνει συνεχώς από το Πνεύμα που έδωσε σε εκείνους και χειροτονεί τους ιερείς και τους αρχιερείς της Εκκλησίας μας. Και η πορεία του θελήματος του Θεού, για τον αγιασμό του κόσμου συνεχίζεται και θα συνεχίζεται στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.-